

řízení, že stěžovatel vykázal zákonnou dobu praxe, povolí mu přece jen zápis, dá-li napřed ministr spravedlnosti souhlas. Nelze tedy vyhověti stěžovateli o zařízení »bezpodmínečného« přijetí do seznamu.

Čís. 10510.

Pozemková reforma.

Proti rozhodnutí Státního pozemkového úřadu o zkráceném přidělu podle § 7, nový doslov, záb. zák., naje pak co do podmínek tohoto přidělu není soudní pořad přípustným.

(Rozh. ze dne 5. února 1931, R I 47/31).

Státní pozemkový úřad povolil vlastníku zabraného majetku v t. zv. zkráceném přidělovém řízení, by odprodal z volné ruky určité nemovitosti za přidělové ceny osobám, které Státní pozemkový úřad označí. Stížnost firmy W., jež v době převzetí na oněch pozemcích z důvodu pachtovního práva hospodařila, soud prvé stolice odmítl jako nepřípustnou. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, výrok rozhodnutí prvé soudní stolice však opravil v ten rozum, že se stížnost firmy W. do rozhodnutí Státního pozemkového úřadu odmítá pro nepřípustnost soudního pořadu.

Důvody:

Pozemková reforma jakožto předmět práva veřejného provádí se v řízení správním, a to zvláště k tomu v zákoně zřízeným správním úřadem, Státním pozemkovým úřadem, kdežto soudům přísluší podle § 7 zákona o poz. úř. činiti opatření a rozhodovati jen o těch věcech, jež jim v zákonodárství pozemnoreformním zvláště byly přikázány. Jest tedy otázkou, zda v tomto případě jde o takovou soudům přikázanou věc, zda jim jest přikázáno rozhodovati o stížnostech do opatření toho druhu, jímž jest napadené opatření Státního pozemkového úřadu. Otázka musí býti zodpověděna záporně. Stěžovatelka domáhá se jako pachtýřka přiznání náhrady za strojená hnojiva upotřebená do pozemků od zabraného velkostatku se svolením Státního pozemkového úřadu odprodaných a napadá řečené rozhodnutí tohoto úřadu proto, že jí náhradu tu nepřiznalo, dovolávajíc se předpisů § 43 a) a § 46 náhr. zák. Avšak o případ těchto předpisů nejde. Předpisy tyto vztahují se, jak již z nápisu celé kapitoly, v níž jsou zařazeny (»O převzetí« a »O převzetí za náhradu«), jakož i z jejich vlastního obsahu jasně plyne, jen na případy, kde jde o náhradu za pozemky Státním pozemkovým úřadem převzaté. Tu ovšem ustanoveno, že do rozhodnutí Státního pozemkového úřadu o náhradě přísluší rekurs na řádné soudy (§ 46 první odstavec cit. zák.), a to i pachtýři v příčině vynaložených umělých hnojiv (§ 43 a) čtvrtý odstavec

cit. zák.). Avšak v případě stěžovatelky nejde o pozemky Státním pozemkovým úřadem převzaté, nýbrž o pozemky s jeho svolením odprodané, o případ § 7 zák. nov. doslov, o tak zvaný zkrácený přiděl, a jde o podmínky, které Státní pozemkový úřad při schvalování odprodeje podle § 7 zák. uložil. Není však nikde v zákoně ustanovení, že do tohoto rozhodnutí Státního pozemkového úřadu podle § 7 zák. vůbec a zvláště co do uložených podmínek přísluší stížnost na řádné soudy. Přísluší tedy, jako v každém jiném případě správního řízení pozemnoreformního, kde není stížnost odkázána na řádné soudy, leda pravidelný právní prostředek řízení správního, t. j. stížnost na Nejvyšší správní soud. Při tom na tom nesejde, zda ustanovení řečených podmínek jest »rozhodnutím« v pravém slova smyslu, což nižší stolice popírají, neboť, i kdyby rozhodnutím nebylo, ačkoli jest, stanovíc práva a povinnosti účastníků, a bylo pouhým »opatřením«, jest to stejné, protože i opatření spadá i pod § 7 zák. o poz. úř. i pod § 2 zák. o správ. soudě.

Čís. 10511.

Přistupující věřitelé musí se spokojiti (§ 139 ex. ř.) s tím, že se vede exekuce na více nemovitostí, než na které si přistupující věřitelé vymohli dražební řízení.

(Rozh. ze dne 12. února 1931, R I 881/30).

Bance L. byla povolena exekuce vnucenou dražbou přístupem k zahájenému již dražebnímu řízení. Soud první stolice nařídil mimo jiné též odhad nemovitosti vl. čís. 883, na niž si banka L. nevymohla dražební řízení. Rekursní soud změnil napadené usnesení tak, že z něho vypustil provedení odhadu nemovitosti vložka čís. 883. Důvody: Stížnost jest opodstatněna. První soudce v napadeném usnesení schválil dražební podmínky ohledně tří vložek, na něž banka L. vede dražbu, a připojil dodatek, že dražební rok bude nařízen po výpisu a po provedení odhadu nemovitosti, vložka čís. 883. Jen proti tomuto dodatku podává vymáhající strana, banka L. stížnost, dovozujíc, že jím učinilo by se určení dražby závislým na okolnosti, která není v moci vymáhající strany a mohla by způsobiti průtah dražebnímu řízení do nekonečna, neboť jest možné, že odhad čtvrté nemovitosti mohl by vymáhající věřitelkou býti oddalován. Soud rekursní shledává, že není důvodu k takovému opatření, první soudce vůbec v tom směru své rozhodnutí neodůvodňuje a proto rozhodl soud rekursní ohledně dodatku o odhadu tak, jak svrchu uvedeno.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Vymáhající věřitelce, bance L. byly povoleny exekuce vnucenou dražbou nemovitostí dlužnice Josefiny S-ové vesměs jen přístupem k zahá-